

PARAULA I VIDA

Vers la Jornada Mundial de la Joventut

Falta escassament un mes per a la Jornada Mundial de la Joventut, que presidirà el Papa Benet XVI a Madrid, del 18 al 21 del proper mes d'agost. Benet XVI concedeix un valor especial a aquesta iniciativa del seu predecessor Joan Pau II i ha presidit les Jornades Mundials de la Joventut celebrades a Colònia i a Sydney.

Com a preparació per a aquest esdeveniment, desitjo recordar el missatge que el Sant Pare publicà el 6 d'agost de l'any passat, en la festa de la Transfiguració del Senyor. Faig meua la invitació que el Papa adreça als joves i la concreto sobretot en els joves de la nostra arxidiòcesi de Barcelona: «Benvolguts joves —els diu—, us reitero la invitació a assistir a la Jornada Mundial de la Joventut de Madrid. Amb profunda alegria, us espero a cadascú personalment. Crist vol refermar-vos en la fe per mitjà de l'Església. L'elecció de creure en Crist i de seguir-lo no és pas fàcil. Es veu obstaculitzada per les nostres infidelitats personals i per moltes veus que ens suggereixen vies més fàcils.

Trobada per preparar l'acolliment dels joves de la JMJ al nostre Arquebisbat

No us desanimeu, cerqueu més aviat el recolzament de la comunitat cristiana, el recolzament de l'Església.»

Amb aquestes paraules el Papa situa clarament la Jornada Mundial de la Joventut en l'objectiu d'una proposta de la persona de Crist als joves d'avui. La finalitat principal de les Jornades Mundials de la Joventut és propiciar en els joves una experiència forta de fe, una trobada amb el Crist, que s'ha de convertir en el centre de la seva vida, en el punt de referència constant i en la llum que il·lumina els seus passos. També vol ser una experiència de comunió amb l'Església, que sent la urgència d'invitar els joves a assumir el seu lloc dins la comunitat eclesial.

Aquest objectiu de la trobada amb Crist per mitjà de l'Església és fonamental. Benet XVI, en la introducció de la seva primera encíclica *Déu és amor*, resumeix magistralment el que és la vida cristiana i el que pretén en síntesi la vivència d'una Jornada Mundial de la Joventut: «No es comença a ser cristià —diu— per una decisió ètica o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona, que dóna un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva. L'essència del cristianisme és la Persona de Jesucrist i la vida cristiana arrenca d'una trobada amb Ell. La Persona de Jesucrist és el centre de la vida i de la missió de l'Església i ha de ser el centre de la vida del jove.»

Els actes principals de la JMJ, com he dit, se celebraran a Madrid del 18 al 21 d'agost i la nostra arxidiòcesi té prevista una nombrosa participació de joves en els actes esmentats, als quals desitjo acompanyar. També hi assistiran els alumnes del nostre Seminari Diocesà. La JMJ comporta així mateix el que anomenem els «dies a les diòcesis». En concret els dies del 12 al 15 d'agost. Aquests dies la nostra diòcesi té previst acollir uns 15.000 joves que, en el seu camí vers Madrid, es detindran a la nostra ciutat i diòcesi per tal d'entrar en contacte amb la nostra realitat i amb les nostres comunitats cristianes. Entre aquests n'hi haurà de tot el món, però amb una presència especial de joves catòlics de França i d'Itàlia, sobretot de les diòcesis de París, Marsella, Milà i Gènova. La Delegació Diocesana de Pastoral de Joventut ha treballat molt per preparar com cal aquesta acollida. Agraeixo totes les ajudes que les institucions i les persones pugueu aportar per acollir aquests joves que ens visitaran com a pelegrins de la fe.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Un fraile vestido de cardenal

El passat dia 2 de juny, a l'església de Sant Francesc d'Assís del carrer Bertran de Barcelona, va tenir lloc la presentació del llibre *Un fraile vestido de cardenal*, que és una llarga conversa amb el cardenal Carlos Amigo Vallejo, arquebisbe emèrit de Sevilla, que assistí a l'acte acompanyat del cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, el qual en féu la presentació com a amic i coneixedor del pensament del prelat sevillà. També prengueren la paraula el mateix cardenal Carlos Amigo, el director general d'Afers Religiosos de la Generalitat, Xavier Puigdollers, José Ignacio Pedregosa, religiós paulí especialista en espiritualitat, i l'autor d'aquest llibre-entrevista, el religiós franciscà conventual Luis Esteban Larra Lomas. Des de la seva ànima franciscana, en aquesta obra, Carlos Amigo dóna amb llibertat i seny la seva visió del món i l'Església actuals.

JORNADA DE LA RESPONSABILITAT EN EL TRÀNSIT

Camins de trobada

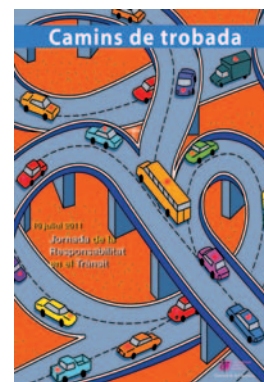
Quan estem entrant en l'època estival i un gran nombre de persones viu una període de molta mobilitat, amb canvis de ritme considerables tant a nivell personal com familiar, és el moment de dur a terme els bons propòsits que tenim quan veiem les estadístiques.

Enguany, el títol que la nostra Església escull per a aquesta campanya ens ha d'ajudar a reflexionar. L'existència comporta caminar cap a un destí incert o desconegut, portats per les inèrcies, costums i pel propi tarannà. Moure's pot esdevenir un fet sense un horitzó clar, a cops molest o gens agradable. Però quasi sempre té finalitats concretes i gratificants. Fer el camí sol o amb algú per trobar-nos amb d'altres ens ha de donar un sentit obert com a persones, cadascuna amb la pròpia responsabilitat humana i amb plena acceptació de ser companys de camí de Jesús. Per això fem aquestes reflexions:

—Un vianant responsable és aquell que té cura tant de la seguretat dels altres com de la pròpia.

—El conductor ha de tenir sempre en compte els altres; la via pública és de tots.

—Les distraccions i imprudències poden tenir males conseqüències.

—El més feble, amb raó o sense, és qui surt més malparat.

Avui, en aquesta jornada de Sant Cristòfol, volem fer-vos arribar el missatge que *sempre som vianants*. Fem el que fem, quan sortim de la llar, quan agafem el vehicle, de passeig, al portar els infants a l'escola, esbarbant-nos amb la família o

sols, *som vianants*.

Per la nostra condició humana i per les tensions personals i socials que vivim, hem de preveure que la nostra conducta no s'alteri davant la influència de l'ambient.

La immediata, creure que els que s'equivoquen sempre són els altres, pensar que per anar de bona fe per força es té la raó, l'egocentrisme, l'ús indegut del mòbil, etcètera, creen un alt risc d'accidents, que patim tots.

En definitiva, hem de viure amb responsabilitat i fer-la nostra, tant a l'hora d'actuar com de projectar. Que la nostra mobilitat, tot caminant o conduint, sigui sempre un testimoni de la fe que professem, per al benestar dels qui trobem en els nostres desplaçaments diaris.

Comissió Gestora de la Pastoral del Trànsit de Catalunya

ANY MARAGALL

I, no es pensi, jo també he tingut visita pastoral aquests dies, perquè, dels meus onze fills, ne tinc sis a Caldetes fa quinze dies i de tant en tant els vaig a veure. També a ells transmetré l'amorosa benedicció episcopal de Sa Il·lma., que com rosada benèfica ha caigut damunt la nostra casa. Que Déu mantinga encara molts anys en força i virtut l'apostòlica mà que ens la derrama, perquè pugui alçar-se innumerables vegades damunt nostres festes i les de tot el poble fidel que tan justament la cobdicia.

(Carta al bisbe Josep Torras i Bages, 22-04-1908)

DIUMENGE XV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,10-11)

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dóna el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

▶ Salm responsorial (64)

R. *La llavor caigué en bona terra i donà fruit.*

Vetlleu per la terra i la regueu, / l'enriqueu a mans plenes. / El rierol de Déu desborda d'aigua / preparant els sembrats. R.

Fecundeu la terra / amarant els seus solcs, / aplanant els terrossos / ablanint-la amb els xàfecs, / i beneïu el que hi germina. R.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que cau del cel, / la fertilitat regalima de la vostra carrossa. / Aclama joïós l'herbei de l'estepa, / s'engalanen els turons. R.

Les prades es vesteixen de ramats, / les valls, cobertes de blat, / aclamen joïoses i canten. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,18-23)

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda, no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

▶ Evangelí segons sant Mateu (Mt 13,1-23)

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assequé vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assequé. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,10-11)

Así dice el Señor: «Como bajan la lluvia y la nieve del cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra, que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que hará mi voluntad y cumplirá mi encargo.»

▶ Salmo responsorial (64)

R. *La semilla cayó en tierra buena y dio fruto.*

Tú cuidas de la tierra, la riegas / y la enriqueces sin medida; / la acequia de Dios va llena de agua, / preparas los trigales. R.

Riegas los surcos, igualas los terrones, / tu llovizna los deja mullidos, / bendices sus brotes. R.

Coronas el año con tus bienes, / tus carriles rezuman abundancia; / rezuman los pastos del páramo, / y las colinas se orlan de alegría. R.

Las praderas se cubren de rebaños, / y los valles se visten de mieses, / que aclaman y cantan. R.

El sembrador. Pintura de Van Gogh. Col·lecció particular, Madrid

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,18-23)

Hermanos: Sostengo que los sufrimientos de ahora no pesan lo que la gloria que un día se nos descubrirá.

Porque la creación, expectante, está aguardando la plena manifestación de los hijos de Dios; ella fue sometida a la frustración, no por su voluntad, sino por uno que la sometió; pero fue con la esperanza de que la creación misma se vería liberada de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la libertad gloriosa de los hijos de Dios.

Porque sabemos que hasta hoy la creación entera está gimiendo toda ella con dolores de parto. Y no sólo eso; también nosotros, que poseemos las primicias del Espíritu, gemimos en nuestro interior, aguardando la hora de ser hijos de Dios, la redención de nuestro cuerpo.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 13,1-23)

Aquel día, salió Jesús de casa y se sentó junto al lago. Y acudió a él tanta gente que tuvo que subirse a una barca; se sentó, y la gente se quedó de pie en la orilla.

Les habló mucho rato en parábolas: «Salió el sembrador a sembrar. Al sembrar, un poco cayó al borde del camino; vinieron los pájaros y se lo comieron. Otro poco cayó en terreno pedregoso, donde apenas tenía tierra, y, como la tierra no era profunda, brotó enseguida; pero, en cuanto salió el sol, se abrasó y por falta de raíz se secó. Otro poco cayó entre zarzas, que crecieron y lo ahogaron. El resto cayó en tierra buena y dio grano: unos, ciento; otros, sesenta; otros, treinta. El que tenga oídos que oiga.»

COMENTARI

Saber escoltar

era clar i directe, ple de sentit i de contingut. Les seves paraules transmetien saviesa, convidaven a reflexionar i a reaccionar. Els seus pensaments queden ben lluny dels eslògans buits i enganyosos de tanta publicitat moderna. I tanmateix, no tothom les acollia de la mateixa manera: les reaccions davant de la predicació de Jesús eren ben diverses, des de l'entusiasme decidit fins al rebuig total.

En la paràbola del sembrador, Jesús retrata les diverses actituds que es produeixen davant el seu ensenyament, i crida l'atenció sobre la necessitat d'escoltar amb atenció i de respondre activament al missatge escoltat. Si no és així, ni tan sols

les paraules més sàvies i més profundes poden produir cap fruit. Una escolta superficial, o distreta, o insensible, impedeix que les paraules pronunciades arribin al cor i influencin en la vida de les persones.

Segurament nosaltres avui necessitem un suplement d'atenció a l'hora d'escoltar. Hem de saber discernir els missatges valuosos i positius enmig de tantes paraules inútils com ens arriben. I un cop descoberts, hem d'obrir el cor perquè puguin donar fruit en nosaltres. Sense oblidar que de paraules bones i enriquidores n'hi ha moltes, però difícilment en trobarem de millors que les de Jesús en l'evangeli.

Agustí Borrell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29 ■ **dimarts:** Ex 2,1-15a / Sl 68 / Mt 11,20-24 ■ **dimecres:** Ex 3,1-6.7a.9-12 / Sl 102 / Mt 11,25-27 ■ **dijous:** Ex 3,13-20 / Sl 104 / Mt 11,28-30 □ **divendres:** Ex 11,10-12,14 / Sl 115 / Mt 12,1-8 □ **dissabte:** Ex 12,37-42 / Sl 135 / Mt 12,14-21 ■ **diumenge** vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.): Sv 12,13.16-19 / Sl 85 / Rm 8,26-27 / Mt 13,24-43.

Estem saturats de paraules. Cada dia ens arriben una quantitat exagerada de missatges. L'accés massiu i constant als mitjans de comunicació social fa que rebem moltes més dades de les que som capaços d'assimilar. La ràpida expansió d'internet hi ha contribuït extraordinàriament. D'altra banda, la qualitat i la importància de les informacions que ens arriben són realment desiguals. És cert que entre les paraules que sentim i llegim n'hi ha que valen la pena, si bé costa de distingir-les enmig de tantes d'altres que són insubstancials o fins i tot nocives.

Jesús parlava poc. No solia fer grans discursos. El seu ensenyament

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Josep (2) La interpretació dels somnis

Podrïem dir que Josep és un gran mestre espiritual perquè és un especialista en la interpretació de somnis. En els textos de l'Antic Testament trobem nombrosos exemples que fan referència a aquest fenomen de l'inconscient. Sovint és un vehicle a través del qual Déu parla. Sembla com si la vida quotidiana presentés massa obstacles per escoltar la Paraula divina i Déu aprofita el descans de la consciència per trobar una esclatxa per on adreçar-se als humans.

L'aprenentatge de Josep en la interpretació de somnis comença des de la seva pròpia experiència. Quan era jove va aprendre a escoltar els seus somnis (Gn 37,7-9). Després va aprendre a escoltar els somnis dels altres. A la presó va coincidir amb el coper i el pastisser del faraó. Josep interpreta els somnis d'aquests dos cortesans. I la seva interpretació es compleix. El coper va tornar a exercir el seu càrrec i el pastisser va ser executat. Tanmateix, el coper es va oblidar totalment de Josep i del que li havia demanat: de

parlar del seu cas al monarca perquè el deslliurés de la presó. Així que el jove hebreu va haver de romandre a la presó fins que, al cap de dos anys, el faraó va tenir un somni que ningú no va ser capaç d'interpretar. Aleshores el coper es recordà de Josep i el van cridar a comparèixer davant del monarca egipci.

El somni del faraó és prou conegut. Veïe sortir del Nil set vaques, boniques i grasses, que anaven pasturant entre els joncs. Després en van sortir unes altres set, lletges i magres, que es van quedar al costat de les primeres, a la vora del riu. Les vaques lletges i magres es van menjar les set vaques boniques i grasses. En una segona part del somni, el faraó va veure set espigues d'una mateixa tija, grosses i plenes, i set espigues cremades pel vent del desert. Les espigues esquifides van engolir les espigues grosses i plenes. La propera setmana parlarem de la interpretació de Josep.

Josep Otón
(*Històries i personatges*.
Ed. Claret, Barcelona 2009)

Animar es...

Todos hemos conocido a personas *diferentes, de espiritualidad cristiana* que, con su presencia, con su expresión, con sus palabras positivas, de aliento, nos han infundido ánimo, fuerza, bien, vida.

Son ellas las que con su ánimo y aliento nos empujan, nos motivan a superar dificultades y a seguir hacia el camino, hacia el ideal emprendido.

- Animar es: dar vida propia y espiritualidad cristiana
- Animar es: comunicar ardor ante la frialdad
- Animar es: empujar al atrevimiento y el gozo
- Animar es: ofrecer brío, coraje, esfuerzo en el desánimo
- Animar en la debilidad es: grandeza de un espíritu magnánimo
- Animar en momentos de aflicción es: consuelo y apoyo
- Animar en el cansancio es: ímpetu y fuerza
- Animar en la angustia es: ayudar a levantar el alma y el corazón hacia arriba...
- Animar es: dar valentía y coraje ante el fracaso...
- Animar es: meterse dentro de la piel del otro y auparle en su urgente necesidad.

Jesús nos dice: «Aquellos que deseáis que os hagan a vosotros... hacédselo vosotros a ellos.»

J. M. Alimbau
(*¡Ánimo!*, Edit. Claret)

SANTORAL

10. ✠ Diumenge XV de durant l'any.

Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. Dilluns. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes; sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. Dimarts. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

13. Dimecres. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Car-

tago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. Dijous. Sant Camil de Lel-lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. Divendres. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà); sant Antíoc, metge mr.; sant Pompili-Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. Dissabte. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

EDUCAR

Erradicar la pornografia infantil

Tenemos que educar —¡con urgencia!— a nuestros hijos y alumnos en el cuidado con el que deben preservar sus imágenes y datos personales para que no caigan en manos de depredadores que merodean constantemente por la red a la caza de menores incautos.

Para ello, he elaborado unas medidas de precaución que debe observar el niño que navega por internet:

—Debe ponerse en contacto con un adulto responsable si encuentra material muy amenazante o terrorífico en la red.

—Nunca debe dar a nadie su nombre, dirección, teléfono, contraseña, nombre de su escuela, nombre de los padres, ni ninguna otra información personal.

—No debe acordar encontrarse cara a cara con nadie con quien haya contactado *on-line*.

—No tiene que responder a mensajes que utilicen palabras soeces o den miedo.

—Tampoco debe entrar en áreas de la red que carguen un coste por los servicios, sin preguntárselo antes a un adulto.

—No debe mandar nunca una fotografía propia sin permiso de los padres u otros educadores.

El mejor *filtro* para internet que podemos facilitar los padres a nuestros hijos es la educación que les hemos dado, la cual les debe ofrecer unos criterios sobre lo que pueden y lo que no deben ver en la red.

Dr. Paulino Castells
(*Tenemos que educar*, Ed. Península.
Hem d'educar, Ed. Columna)

ENTREVISTA

GABRIEL GINEBRA

Aprender a gestionar

Gabriel Ginebra és professor d'habilitats directives a la Universitat Abat Oliba-CEU, màster de matrimoni i família per l'Institut Joan Pau II i pare de set fills. Acaba d'escriure el llibre *Gestión de incompetentes. Un enfoque innovador de la gestión de personas* (Libros de Cabecera), en el qual afirma que «la incompetència és real i inevitable», però que «podem aprendre i insistir, repartir-nos la feina i acabar fent una gran obra».

Quina lectura cristiana hem de fer del seu llibre?

Gestión de incompetentes no és un llibre cristià però sí un llibre escrit per un cristià que mira que l'Evangeli inspiri cada dia més la seva vida familiar, el seu pensament i la seva societat, per a la qual treballa. Hem viscut durant dècades amb la pretensió que les ciències socials, i en especial la direcció d'empreses, no tenia res a veure amb els fonaments ètics de la societat. I ara es va demostrant l'error. Sense bona gent, sense directius bons, no hi pot haver bona direcció, ni bon consum, i tot el sistema trontolla.

No hauríem de ser una mica més humils i assumir que també ens equivoquem?

Efectivament. Tenim la idea que no podem reconèixer defectes ni equivocacions si volem mantenir el prestigi. La credibilitat —l'autoritat— d'un cap neix de la veritat. El reconeixement de les pròpies limitacions fa que ens creiem també les seves qualitats quan les explica. Cal difondre un estil directiu de proximitat amb qui t'identifiquis, amb forts elements d'agraïment, que demani perdó, que reparteixi l'èxit i no les culpes del que ell ha d'assumir, quan la cosa falla.

Quines propostes ofereix en el seu llibre?

Hem viscut molts anys amb una cultura directiva d'excel·lència crítica, amb tics de megalomania. Espanya ha estat l'adolescent cregut que acaba d'arribar al club dels grans. S'ha perdut l'hàbit de la paciència, del *de mica en mica s'omple la pica*. La patacada està essent tan grossa que la gent intel·ligent i de bona ànima sent la necessitat de redescobrir les virtuts de l'ofici, de deixar de somiar truites i treballar cada dia, de no creure's els millors. Afortunadament, l'exemple del Barça d'en Guardiola ens pot ajudar.

Òscar Bardaji i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Processó en honor de la Mare de Déu del Carme. Dia 16 de juliol. Actes: 17 h, sortida de la parròquia de Sant Miquel del Port (pl. de la Barceloneta). La imatge de la Mare de Déu del Carme és portada pels pescadors i les seves famílies pel pg. Joan de Borbó fins al moll dels Pescadors; 17.30 h, moll dels Pescadors, inici del recorregut per aigües del port; 19 h, celebració de la Santa Missa; 20 h, actuació del Selectiu de Cantaires de la Barceloneta. Organitzat conjuntament per l'Apostolat del Mar i la Confraria de Pescadors de Barcelona. Informació: Stella Maris, t. 934 431 965.

Monestir de l'Encarnació (monges Carmelites, c/ Panamà 12). Celebracions litúrgiques amb motiu de la Mare de Déu del Carme. Divendres 15, Vespres (18.45 h). Dissabte 16, Vespres (18.45 h) i Eucaristia (19 h).

Adoració nocturna a la Basílica de la Sagrada Família. Cada segon dijous de mes (de 20 a 23 h), començant amb l'eucaristia, adoració al Santíssim. Propr dia, el dijous 14 de juliol.

XVIII Festival internacional de Carilló. Dissabte 16 de juliol: Tom Van Peer, amb «Gran Fantasia». Diumenge 17: Bas de Vroome, amb «Un viatge musical». Dissabte 23: Jon Lehrer, amb «Miscel·lània». Diumenge 24: Anna Maria Revérté, amb «La vallée des cloches». Tots a les 21 h, al Pati dels Tarongers o Galeria Gòtica del Palau de la Generalitat.

EXERCICIS I RECESSOS

Grups d'Oració i Amistat. Exercicis espirituals d'estiu oberts a tothom. En castellà, de l'11 al 16 de juliol, dirigits per Mn. Joan Güell, director central dels GOA. En català, del 22 al 27 d'agost, dirigits per Mn. Josep Serra, consiliari

Nomenaments del Sr. Cardenal Arquebisbe

Amb data 21 de juny de 2011, festivitat de Sant Lluís Gonçaga, el Dr. Lluís Martínez Sistach, cardenal arquebisbe de Barcelona, realitzà els següents nomenaments:

(Iniciem la publicació de la llista, que acabarem properament)

1. NOMENAMENTS PARROQUIALS

Nomenaments de rector

- Mn. Miquel Álvarez Fernández - Santíssim Sagrament, de Barcelona, que juntament amb Sant Martí de Provençals, de la qual ja n'és rector, formen una agrupació parroquial
- Mn. Antoni Babra Blanco - Sant Miquel dels Sants, de Barcelona
- Mn. Esteve Espín Cifuentes - Mare de Déu de Montserrat, de Badalona
- Mn. Segimon García Ramiro - Santa Maria, de Mataró, que juntament amb Sant Josep, de Mataró, de la qual ja n'és rector, formen una agrupació parroquial
- Mn. Bernat Gimeno Capín - Sant Cristòfol, de Premià de Mar
- Mn. Joaquim Iglesias Aranda - Sant Pançraç, de Barcelona, que juntament amb Sant Felix, de la qual ja n'és rector, formen una agrupació parroquial
- Mn. Josep M. Jubany Casanovas - Sant Ildefons, de Barcelona
- Mn. Joan Miranda Pérez - Sant Pius X, de Barcelona
- Mn. Ramon Mor Balaguer - Santa Eulàlia de Provençana, de l'Hospitalet de Llobregat
- Mn. Andreu Oller Salud - Sant Josep, de Badalona
- P. Antonio del Pozo Álvarez, MCCJ - Sant Rafael, de Barcelona (per un any)
- Mn. Josep Rodríguez Fernández - Santa Creu, de Cabrils
- Mn. Joan Rodríguez Gómez - Sant Josep (Santa Mònica), de Barcelona que juntament amb la Mare de Déu de Betlem, de Barcelona, de la qual ja n'és rector, formen una agrupació parroquial
- Mn. Josep M. Romaguera Bach - Santa Eulàlia de Mèrida, de l'Hospitalet de Llobregat.
- Mn. Antoni Roman Luís - Sant Joan, de Vilassar de Mar
- Mn. Antoni Suriol Castellví - Sant Ferran, de Barcelona

2. NOMENAMENTS NO PARROQUIALS

- Mn. Bruno Bérchez Cagigal - Delegat diocesà de Pastoral de Joventut
- Mn. Miquel Ramon Fuentes - Formador del Seminari Major de Barcelona

dels GOA de Barcelona, formador del Seminari i canonge de la Catedral. A la Casa d'Espiritualitat «La Immaculada» (Tiana). Inscripcions, t. 932 181 005 o goracionamistad@yahoo.es.

BREUS

La presidenta de Càritas a la Generalitat. La presidenta de Càritas de Catalunya, Sra. Carme Borbonès i Brescó, doctora en ciències de l'educació i professora de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona, el proppassat dia 26 de maig, va ser nomenada membre i posteriorment elegida secretària del Consell Assessor de Polítiques Socials i

Familiars pel M. Hble. Sr. Artur Mas, president de la Generalitat de Catalunya.

LLIBRES

Dios también viaja en crucero. D'ençà que el port de Barcelona ha esdevingut molt important com a origen d'un gran nombre de vaixells de creuer, «Stella Maris» (servei de l'Apostolat del Mar) procura embarcar hi sacerdots per atendre tant els mem-

bres de la tripulació com els passatgers al llarg de la navegació. Mn. Alfred Matas i Pericé n'és un i en aquest llibre explica, a partir d'anècdotes viscudes, quina és la tasca que exerceix un capellà a bord d'un creuer. Editorial Edimurtra (Barcelona 2010).

Libro entrevista

al cardenal Carlos Amigo. Se titula *Un fraile vestido de cardenal*, y en la portada ofrece una bella fotografía del cardenal Carlos Amigo Vallejo, arzobispo emérito de Sevilla. Libro-entrevista sobre la vida del cardenal y su larga experiencia como franciscano y como arzobispo de Tànger y de Sevilla. Editado por Editorial San Pablo y presentado el pasado 2 de junio en la iglesia de San Francisco de Asís de Barcelona, en un acto en que participaron los cardenales Martínez Sistach y Carlos Amigo.

Dos libros de Mn. Josep Colomer i Busquets.

Es titulen *El llibre de la Mare de Déu de la Cisa* i *La Mare de Déu de la Cisa. Història i llegenda*. El primer està editat per la parròquia de Sant Pere de Premià de Dalt, amb el suport de l'Ajuntament de la vila, i recull les dades més importants d'aquest santuari del Maresme. El segon és un llibret per als infants de 8 a 11 anys, editat per l'Ajuntament com a número 6 de la sèrie «Els contes de Premià de Dalt». Conta breument la llegenda i la història i proposa als infants de continuar-la.

PALABRA Y VIDA

Hacia la Jornada Mundial de la Juventud

Falta poco más de un mes para la Jornada Mundial de la Juventud que presidirá el Papa Benedicto XVI en Madrid, entre el 18 y el 21 del próximo mes de agosto. Benedicto XVI concede un especial valor a esta iniciativa de su predecesor Juan Pablo II y ha presidido las Jornadas Mundiales de la Juventud celebradas en Colonia y en Sydney. Como preparación para este acontecimiento, deseo hacerme eco del mensaje que el Santo Padre publicó el 6 de agosto del año pasado, en la fiesta de la Transfiguración del Señor. Hago mía la invitación que el Papa dirige a los jóvenes y la extendo sobre todo a los jóvenes de nuestra archidiócesis de Barcelona. «Queridos jóvenes —les dice—, os reitero la invitación a asistir a la Jornada Mundial de la Juventud de Madrid. Con profunda alegría, os espero a cada uno personalmente. Cristo quiere afianzaros en la fe por medio de la Iglesia. La elección de creer en Cristo y de seguirle no es fácil. Se ve obstaculizada por nuestras infidelidades personales y por muchas voces que nos sugieren vías más fáciles. No os desaniméis, buscad más bien el apoyo de la comunidad cristiana, el apoyo de la Iglesia.» Con estas palabras, el Papa sitúa claramente la Jornada Mundial de la Juventud en el objetivo

de una propuesta de la persona de Cristo a los jóvenes de hoy. La finalidad principal de las Jornadas Mundiales de la Juventud es propiciar en los jóvenes una experiencia fuerte de fe, un encuentro con Cristo, que se ha de convertir en el centro de su vida, en el punto de referencia constante y en la luz que ilumine sus pasos. También está llamada a ser una experiencia de comunión con la Iglesia, que siente la urgencia de invitar a los jóvenes a asumir su lugar en la comunidad eclesial. Este objetivo del encuentro con Cristo por medio de la Iglesia es fundamental. Benedicto XVI, en la introducción de su primera encíclica *Dios es amor*, resume magistralmente lo que es la vida cristiana y lo que pretende en síntesis la vivencia de una Jornada Mundial de la Juventud: «No se empieza a ser cristiano —dice— por una decisión ética o una gran idea, sino por el encuentro con un acontecimiento, con una Persona, que da un nuevo horizonte a la vida y, con ello, una orientación decisiva. La esencia del cristianismo es la Persona de Jesucristo y la vida cristiana arranca de un encuentro con Él. La Persona de Jesucristo es el centro de la vida y de la misión de la Iglesia y ha de ser el centro de la vida del joven.»

Los actos principales de la JMJ, como he dicho, se celebrarán en Madrid entre los días 18 y 21 de agosto, y nuestra archidiócesis tiene prevista una numerosa participación de jóvenes a dichos actos, a los que deseo acompañar. También asistirán los alumnos de nuestro Seminario Diocesano. La JMJ comporta asimismo lo que denominamos los «días en las diócesis». Son en concreto los días 12 al 15 de agosto. En estos días nuestra diócesis tiene previsto acoger a unos 15.000 jóvenes que, de camino hacia Madrid, se detendrán en nuestra ciudad y diócesis con objeto de entrar en contacto con nuestra realidad y con nuestras comunidades cristianas. Entre estos los habrá de todo el mundo, pero con una especial presencia de jóvenes católicos de Francia y de Italia, sobre todo de las diócesis de París, Marsella, Milán y Génova. La Delegación Diocesana de Pastoral de Juventud ha trabajado mucho para preparar debidamente esta acogida. Agradezco todas las ayudas que las instituciones y las personas podáis aportar para acoger a estos jóvenes que nos visitarán como peregrinos de la fe.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona